

ת"פ (תל אביב) 8560-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8560-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8560-12-23

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד תמר נבו

בבית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[08.10.2024]

כבוד השופט איתן קורנהאוזר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות:

שתי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישה בצוות סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן:

"חוק העונשין"); שתי עבירות קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישה לחוק העונשין; ארבע עבירות שימוש במסמך

מצווף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, הנאשם ניהל במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עסק שהוא בעלותו אימו (להלן:

"העסק"). הנאשם עשה שימוש באربעה שיקים מזויפים: האחד הופקד ביום 30.4.21 ואילו שלושה נוספים הופקדו

ביום 11.5.21. שיקים אלה זיופו באופן בו בשלושה שונה שם המוטב המקורי, שנכתב על ידי חברות שונות - לשם

העסק, ובשים נוסף שマーク פרט, ללא שם המוטב - נכתב שם העסק. שיקים אלה הופקדו על ידי הנאשם

לחשבון העסק. בשניים מהמרקמים, השיקים נפרעו כך שהנאשם קיבל באמצעות סך כולל של 7,696 ₪, ואילו בשני

המרקמים האחרים השיקים לא נפרעו בשל השינוי בשיק או בשל ביטולו. בשני המקרים בהם השיקים לא נפרעו, ניסה

הנאשם לקבל במרמה סך כולל של 111,707 ₪ (ארבעת השיקים יקראו להלן: "השיקים המזויפים"). נסיבות ביצוע

הUBEIROT פורטו בהרחבה בהכרעת הדיין.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכיהם חברתיים מוגנים של הגנה על הקיין, על חופש הבחירה וכן על יחסם המSCRIPTOR התKİים. לטענתה, נסיבות ביצוע העבירות מצביעות על חזרתיות, תכנון מוקדם ושיטתיות, אשר פגעו פגעה בינוּתם בערכיהם המוגנים. כמו כן, הפנחה לחلكו המרצי של הנאשם בנסיבות בהם הורשע, ולכך שהפער בין הנזק הפוטנציאלי והנזק שנגרם נובע אך מהעובדה שהבנק סיכל את ביצוע העבירות המוגמרות בשנים מהמרקם. ב"כ המאשימה סקרה כי נסיבות אלה מבססות את הצורך בקביעת מתחם ענישה אחד, אשר בהתבסס על פסיקה שהגישה נוע בין 9 חודשים ל-18 חודשים. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם והעובדה שלא קיבל אחריות על מעשיו, ביקשה ב"כ המאשימה למקומו במרכז מתחם הענישה.

3. ב"כ הנאשם טענה כי הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה עוסקת באירועים שונים בצורה מהותית מהמרקם הנדון. לטענתה, נסיבות האירוע אינן שונות במחילוקת, וועוסקות בעסק משפחתי שקרים בעקבות משבר החירום העולמי של מגפת הקורונה. מכאן שמדובר בניסיון אנשים להציג את שנותם מהעסק שלהם. עוד טענה כי השיקום המזוייפים נמסרו לנאים, אשר אינו חלק ממנגנון הזיזף ולא הואשם בכך. ב"כ הנאשם טענה כי יש לתת משקל לכך שפעולות הזיזף כלל לא נחקרה, כאשר מדובר בשיקום אשר גנבו מסניף דואר, וסוגיה זו לא נחקרה על ידי המשטרה כפי שעלה בעדות השוטר החוקר בשלב ההוכחות. לפיכך, בהתחשב בעובדה שהsuccום המשמעותי בשיקום שהופקדן לא כובד על ידי הבנק, טענה כי מתחם הענישה צריך להתחיל במאסר מותנה ועד למספר חודשים שירצנו בעבודות שירות. לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בנסיבות חריגות ביותר: העבירות בהן הורשע בעבר, אשר קדמו לביצוע העבירות במណון, בוצעו לפני זמן רב; הוריו של הנאשם סייעו והוא מסייע בטיפול בהם; לנאים ולאשתו שבעה ילדים משותפים; מצבה הבריאותי של אשת הנאשם התדרדר באופן קיצוני לאחר לידת בתם; הנאשם עובד כiom בשתי עבודות כדי לפרנס את משפחתו. לפיכך, בהתחשב ביצוע העבירות על רקע של מצוקה כלכלית קשה לפני ארבע שנים, ביקשה להטיל על הנאשם צופהפני עתיד. ב"כ הנאשם הגיעה מסמכים המעידים על נוכחתו של אשת הנאשם וכן צו פתיחת הליכי חדלות פירעון כנגדה.

הנאים בעצמו התנצל על המעשים והuid על מצבאה הבריאותי הקשה של אשתו. לטענתה, הוא עובד כiom בשתי עבודות, ואילו אשתו מתקבלת קצבת ביטוח לאומי. הנאשם פירט כי לא עבד במשך שנים רבות שונפצע בעת שסייע לנפגעי תאונות דרכים בשנת 2018 ונקלע לחובות בסך של כמיליון ל"י, מהם כמחצית בשל תלותומי מזונות. לדבריו, הוא משלם כ-500,4 ל"י מדי חודש למזונות. הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

קביעה מתחם העונש ההולם

4. בחינת מתחם ענישה מחייבת תחילה קביעת האם מדובר ב"אירוע" אחד, או שמא מדובר במספר אירועים המחייבים קביעת מספר מתחמים. סוגיה זו יש לבחון בהתאם לבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). ב厶קרה הנדון מדובר בשימוש בארבעה שיקום מזוייפים, בשני מועדים שונים, בהפרש של כשלושה שבועות האחד השני, והפקדתם לאותו חשבון בנק. הרקע הדומה של המקרים, העבירות הדומות שבוצעו, שיטת הביצוע הדומה וסਮיכות הזמן, מציבים את המקרים כחלק מאותה תכנית עברינית. לפיכך, יש לקבל את בקשה הצדדים לקביעת מתחם ענישה אחד אשר יתחשב בכל המקרים בהם הורשע הנאשם. צורוף המקרים משפייע על רף הענישה שיקבע (ע"פ 3614/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, פסקאות 140-141 (29.6.2015)).

5. עבירות המרימה שנקבעו בחוק, נועד להגן על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה. עבירות אלה פוגעות בערכיים מוגנים של כבוד האדם, רכשו, קניינו, וכן בתקינות יחסיו המשחר. קושי במתן אמון באמצעות תשלום כגון שיק, עלול לפגוע ברצף חי המשחר בחברה. עבירות אלה עלולות אף להגיע עד כדי פגיעה נרחבת ועמוקה יותר בחברה כולה, בדרך של אובדן אמון האדם בחולתו:

"עבירות המרימה והזיפ פוגעות ביחסיו האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלו" (בע"פ 8778/18 צלאח שאוש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (24.12.2018)).

6. במקורה הנדון, הנאשם הורשע בביצוע ארבע עבירות שימוש במסך מזויף וכן בשתי עבירות קבלת דבר במרימה ובשתי עבירות ניסיון לקבלת דבר במרימה. לצד מתן משקל לטיעון ההגנה כי לא נתען שהנאטם זיף את השיקים המזוייפים אלא כי עשה בהם שימוש, אני מוצא כי יש לקבל את טיעון הנאשינה לגבי מתן משקל ממשמעות לפוטנציאל הנזק ולא רק למידת הנזק הכספי שנגרמה בפועל. הנאשם ביצע את הפעולות של שימוש בשיקים המזוייפים, פעולות שנדרשו לשם קבלת סכומי הכסף במרימה, וכן יש לתת משקל נמוך בלבד לעובדה שבסטפו של יומם לא הצליח למשם את מלאו זמנו בשל פעולה של הבנק. יש לראות בחומרה את הסכם המctrבר בסך של כ- 119,000 ₪ אותו ניסה הנאשם לקבל במרימה והצליח לקבל כ- 7,500 ₪ מתוכו, כפוגע אף בשגרת חי המשחר המתבססים בין היתר על אמון במתן שיקים. עוד יש לתת משקל לכך שהנאטם לא היסס להמשיך ולהפסיק לשולש שיקים מזוייפים, תשעה ימים לאחר שהבנק סירב לכבד והחזיר את השיק הראשון אותו קיבל, לטענתו, מאותם אדם, ככל שקיים (ראו בהרבה לגבי קושי במתן אמון בגרסת הנאשם - סעיף 8 להכרעת הדין). אצין בהקשר זה, כי לא מצאתי בסיס לטיעון ב"כ הנאשם כי אין מחלוקת לגבי כך שמדובר בניסיון של הנאשם ומשפחותו להציג את שנוטר מהעסק שלהם וכי הנאשם קיבל לידי את השיקים המזוייפים מיד רוכש ציוד העסק. כאמור, גרסת הנאשם נמצאה בהכרעת הדין כבלתי מהימנה. באופן דומה, לא מצאתי לתת משקל לגבי מהzähl המשטרה בכך שלא חקרה את מקור זיפ השיקים. אכן, היה על המשטרה להעמיק ולהקור ביחס לזהות גנבו השיקים וזהות המזיף, אולם אין בכך בוצעו פעולות חקירה בסוגיות אלה כדי לפגוע בהונגת הנאשם או לבסס טענה של הגנה מן הצד.

7. בוחינת הענישה הנווגת בעבירות מרימה, מעלה כי רף הענישה משתנה בהתאם לנטיותיו המיחדות של כל מקרה ומקרה, היקף העבירות, משך ביצוען, מידת התחכים, ריבוי מתלוננים ועוד. עיין בפסקה הנווגת בגין עבירות מרימה בנסיבות שונות, בסדרי גודל כספיים דומים ואף נמוכים יותר, מעלה כי רמת הענישה נעה בין מסר לריצוי בעבודות שירות (בע"פ 8443/15 יצחק חגול נגד מדינת ישראל (15.12.2015); בע"פ (מרכז) 14-10-28122 אוהד אלחנן נגד מדינת ישראל (17.02.2015)), ועד למסר לריצוי בפועל (בע"פ 3566/21 יוני אספוב נ' מדינת ישראל (24.5.2021); בע"פ 8778/18 צלאח שאוש נ' מדינת ישראל (24.12.2018); בע"פ 18/8570 מוטי זגורין נ' מדינת ישראל (11.12.2018); עפ"ג(ת"א) 3758-01-23 יעקב משעל נ' מדינת ישראל (2023.12.18)).
יש להזכיר כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, לבין מדיניות הענישה הנווגת המהווה אך אחד משיקולים אלה (ראו: ע"פ 6390/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (10.2.2021); ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

לאחר שקהלתי את נסיבות המקירה, את מידת הפגיעה בערכיים המוגנים, את הפסקה הנווגת, את חלקו של הנאשם ביצוע העבירות בהן הורשע, ובהתבסס על עקרון הילימה המנחה, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין שישה חודשים מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מסר, לצורך על תנאי.

בהתחשב בסוג המוטיבציה לביצוע עבירות מרמה, יש מקום להטלת קנס ופיזוי. עם זאת, המאשימה נמנעה מלהטלת רכיבי ענישה אלה. לפיכך, כאשר ככל אל בית המשפט לסתות לחומרה מן העונש הנטען על ידי המאשימה, אלא במקרים חריגים, אמנע מהטלת קנס ופיזוי (ראו את העמדות השונות בסוגיה זו: [ע"פ 5611/14 מנצורabo עוויאד נ' מדינת ישראל \(8.5.2016\)](#)).

הוועש המתאים

8. הנאיםolid 1979, ולחובתו 6 הרשות קודמות החל מהיותו קטין. חלק מהרשעות אלה ישנות מאד, אולם יש לתת משקל לכך שהנאים הורשו בעבר בשתי הזדמנויות שונות, בשנת 2010 ובשנת 1999, בגין עבירות זיווף ומרמה. בהמשך, הורשע הנאים בגין שתי ריצאות מס שונות וריצה בגין כך שני מאסרים בדרך של עבודות שירות. מאסרו האחרון בעבודות שירות, למשך תשעת חודשים, הוטל עליו ביום 24.1.2023. כתוב האישום באותו מקרה הוגש נגדו בחודש פברואר 2019, בגין עבירות השתלמות מתשלום מס בגובה של כ-155,000 ₪ וכן אי הגשת דוח שנתי, עבירות שבוצעו על ידו בשנים 2018-2017 (ראו את הרשות הנאים ברישום הפלילי שהוגש - טמ/1 - וכן את גזר הדין שפורסם במאגרים משפטיים). מנתונים אלה עולה כי לאחר שביצע עבירות מס משמעותיות, בהיקף לא מבוטל, ובעת שניהל את היליך הפלילי בגין עבירות אלה, לא היסס הנאים מלבצע את העבירות בגין הורשע במקורה בפני. מספר נסיבות משתלבות בעניינו של הנאים לכל תמורה מדאייה של עבריין מרמה הלוואה בחוסר גבולות, חוסר הרתעה וחוסר הפנה של האיסור הפלילי: עבר פלילי בגין עבירות זיווף ומרמה; ביצוע עבירות מס, להן מאפייני מרמה כלפי רשות המדינה וכנגד הציבור הרחוב; ריצוי מאסרים בעבודות שירות בגין עבירות מס; ביצוע העבירות במקורה הנדו על אף עברו הפלילי ובמהלך ניהולו היליך פלילי בגין עבירות המס. העובדה שכנגד הנאים אף 44 הרשות תעבורה, מוסיפה על ההתרשם מהकשי שלו לנוהג חוק. בנוסף, לא ניתן לזקוף לזכות הנאים קבלת אחירות על ביצוע העבירות שביצע. משקל מסוים לקולה יש לתת למצבו המשפחתית של הנאים כפי שעלה בטיעוני ההגנה לעונש, למצבה הבריאות של אשתו, ולהשפעת מידת העונש שיטול עליו ועל משפטו הקרובה. עוד אשקל את העובדה שהנאים טרם ריצה עד כה מאסר מאחריו סורג ובריה.

לאחר שקהלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאים את העונשים הבאים:
א. מאסר למשך 12 חודשים.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ריצה אלא אם יעבור עבירת מרמה או זיווף מסווג פשע, תוך 3 שנים.
ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ריצה אלא אם יעבור עבירת מרמה או זיווף מסווג עוון, תוך 3 שנים.
זכות ערעור בבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"ה, 08 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.